

Må jeg så ikke føje til, at det er helt nyt, at fru Helle Thorning-Schmidt direkte vil afskaffe lukkedagene. Det var interessant. Men det kan vi måske vende tilbage til.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det her er 20 gange, hvor der er udbrudt skændier mellem Konservative og Venstre om det her, for der er jo ikke nogen tvivl om, at Venstre har udtalt sig sådan lidt besynderligt om hele det her skattespørgsmål. Nogle dage – og det er måske de dage, hvor der er et medlem, der forlader Venstre – vil man ikke have skattelettelse, andre dage vil man gerne.

Men spørgsmålet er: Hvor lang er De Konservatives tålmodighed? Vil man insistere på, at pengene, hvis der er et råderum i dansk økonomi – og det råderum er der formentlig, ordføreren giver mig også ret i det, når hun siger, at den strukturelle ledighed er kommet ganske langt ned – skal bruges på skattelettelse? Eller skal de bruges på velfærd? Og hvad vil De Konservatives konsekvens være, hvis pengene ikke bruges på skattelettelse?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg ved ikke, om fru Helle Thorning-Schmidt har svært ved at fatte eller forstå eller høre. Alttså, jeg har virkelig gjort mig megen umage, men jeg vil gerne prøve en gang til, for det må jo være mig, der ikke udtrykker mig klart nok.

Det er for os et både-og og ikke et enten-eller. Det kan aldrig blive et enten-eller, så længe vi har den ubalance, at vi har et skattesystem, som forhindrer os i at fremme væksten i vores samfund. Derfor er det et både-og.

Det Konservative Folkeparti har lige så lang en tålmodighed, som der skal til, bare vi får resultatet hevet hjem til glæde for vores samfundsborgere, til glæde for fru Helle Thorning-Schmidt, som så kan sige, at de skattelettelse vil hun heller ikke rulle tilbage, selv om hun vil sætte sig op på den høje hest og være forarget over dem. Jeg har jo hørt fru Helle Thorning-Schmidt bekræfte tidligere – eller er dét nu også ændret? – at man ikke vil rulle de skattelettelse, vi fik med forårspakken i 2004, tilbage. Eller er det også lavet om? Er det også bare taktik, som vi skal have afsløret i den næste bog, fru Lotte Bundsgaard udgiver?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan sagtens forstå, at man taler om de her tidligere skattelettelse, som om de nærmest ikke er sket, men sandheden i forhold til den virkelighed, der eksisterer derude, er jo, at de penge, man har brugt på skattelettelse i de sidste mange år, og som ligger på tocifrede milliardbeløb, kunne man jo have brugt på bedre velfærd. Det er et klart politisk valg, som VKO-blokken har foretaget i de sidste 5½ år.

Jeg vil gerne spørge igen: Hvis der er et råderum, fordi den strukturelle ledighed er faldet, et råderum i omegnen af 5-7 mia. kr., skal de penge – og det er jo ikke fiktive penge – så bruges på direkte skattelettelse, formentlig til de højest-lønnede, eller skal de bruges på, at vi sender pengene ud til kommunerne, så man kan afskaffe lukkedage, sikre genoptræning og alle de andre ting, som kommunerne gerne vil i gang med til gavn for borgerne?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er fuldstændig rigtigt set – nu skal man jo også være lidt positiv, ikke? – af den socialdemokratiske formand, at der er kommet ekstra plads i råderummet, ekstra overskud, ekstra penge, ved den kendsgerning, at denne regerings beskæftigelsespolitik har ført til et fald i arbejdsløsheden, som virkelig kan mærkes. Vi er kommet langt under den strukturelle ledighed, faktisk er vi kommet 30.000 under den strukturelle ledighed, som Socialdemokraterne og De Radikale gav op over for. Og det alene giver os 8 mia. kr. ekstra. Der er meget mere i det her såkaldte råderum, men alene dér får vi altså 8 mia. kr., som vi kan overveje hvad vi så vil anvende til.

For Det Konservative Folkeparti er det et både-og. Det har vi demonstreret, og det vil vi fortsat demonstrere. Vi har krævet forbedringer på sygehusområdet, det var os, der satte en behandlingsgaranti på sygehusområdet på dagsordenen allerede i 1990'erne under SR-regeringens ledelse; vi kom igennem på tre udvalgte sygdomsområder. Siden hen er det blevet en generel politik, og nu skal psykiatrien omfattes. Det er krav fra Det Konservative Folkeparti, lige